



**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**

**Agenția Națională de  
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a  
Contestațiilor**



Str. Apolodor nr. 17  
sector 5, București  
Tel : + 021 319 97 54  
Fax : + 021 336 85 48  
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

**DECIZIA nr. 77 din 2013**

privind soluționarea contestației formulate de  
**S.C. .X. S.A. din .X.**

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor  
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală  
sub nr. 906142/2013

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală .X. prin adresa nr. .X./ 2013 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub nr. .X./ 2013 asupra contestației formulate de **S.C. .X. S.A.** cu sediul în .X., strada .X. nr. .X., județul .X. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X. / 2012 emisă de Direcția Generală .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X. / 2012.

S.C. .X. S.A. este persoană juridică română înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr.J .X./ .X./1991 CUI .X. având ca obiect principal de activitate fabricarea produselor obținute din prelucrarea țiteiului - cod CAEN .X..

S.C. .X. S.A. solicită anularea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X. / 2012 emisă de Direcția Generală .X. și exonerarea de la plata sumei de **.X. lei**, reprezentând :

- .X. lei - impozit pe veniturile din drepturi de proprietate intelectuală,
- .X. lei - majorări/dobânzi aferente impozitului pe venit,
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data

comunicării titlului de creanță contestat, respectiv **2012**, așa cum reiese din adresa nr. **.X./16.11.2012** de înaintare a titlului de creanță contestat și data înregistrării contestației, respectiv **2012**, conform amprenteii ștampilei Serviciului Registratură al Direcției Generale **.X.**, aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constantând că în spetă sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1 și art.209 alin.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, societatea contestatoare figurând la data depunerii contestației la poziția nr.114 din Anexa nr.1 la O.P.A.N.A.F nr.3565/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității **.X.**, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de S.C. **.X. S.A.**

**I. S.C. .X. S.A.** solicită anularea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. **.X. / 2012** emisă de Direcția Generală **.X.** pentru suma de **.X.** lei compusă din impozit pe venituri în sumă de **.X.** lei și accesoriile aferente în sumă de **.X.** lei pentru următoarele motive :

Referitor la impozitul pe veniturile din valorificarea drepturilor de proprietate, societatea arată că în luna mai 2009 a înregistrat plata sumei de **.X.** lei reprezentând drepturi bănești convenite persoanelor fizice **.X. XXXX**, în baza Sentinței civile nr. **.X./ 2008** pronunțată de Tribunalul **.X.** - Secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. **.X./ .X./2008**.

Contestatară arată că suma de **.X.** lei stabilită pe baza Sentinței civile nr. **.X./ 2008** trebuia plătită către cei șapte inventatori, însă prin adresa nr. **.X./2009** a fost mandatat domnul **.X.** să încaseze în numele tuturor, sumele convenite. Toți membrii grupului de inventatori au încheiat în acest sens procuri autentificate la diverse birouri notariale.

Conform adresei nr. **.X./ 2009**, **.X.** a mandatat Societatea civilă profesională de avocați „**.X.**” cu încasarea integrală a sumei, solicitând „*efectuarea plății tuturor sumelor datorate de S.C. .X. S.A.*” în contul acestei firme de avocatură, cerință respectată de contestatară prin emiterea ordinului de plată nr. **.X./2009**.

Societatea de avocați avea obligația de a colecta suma de bani globală, așa cum era dispusă prin hotărârea judecătorească și să o repartizeze ulterior fiecărei inventator în parte, în funcție de înțelegerile ce existau între părți.

Conform Planului de reorganizare (ce stipula pentru creditorii cu creanțe defavorizate, plata unui procent din respectiva creanță, în cazul unor inventatori

procentul fiind de 10 %) contestatara avea doar obligația de a achita suma netă de .X. lei, neputând fi plătită nici într-un procent mai mare, nici într-un procent mai mic, ca în cazul în care s-ar fi reținut la sursă impozitul.

Asimilarea Societății civile profesionale de avocați „.X.” unui agent mandatat de titularii de drepturi, conform prevederilor pct.62 alin.2 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004 se justifică și prin faptul că plata s-a efectuat în baza Sentinței civile nr. .X./ 2008 în mod global pentru întregul grup de inventatori, neavând informația repartizării individuale între aceștia a sumei stabilite prin sentință.

Astfel, nenominalizarea prin sentință a sumelor convenite fiecărui titular de drepturi, justifică încă o dată imposibilitatea societății de a depune Declarația informativă 205 privind impozitul reținut la sursă.

În accepciunea sa, fiecare dintre apartenenții grupului .X. individual sau prin societatea de avocați mandatată de aceștia avea obligația declarării și virării impozitului, în funcție de veniturile convenite și repartizate fiecăruia dintre ei, conform înțelegerilor dintre aceștia.

Contestatara apreciază că se află în situația unei mandatări, în sensul conferit de pct.62 alin.2 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, oferite de către grupul de inventatori persoane fizice, Societății civile profesionale de avocați „.X.” pentru colectarea și repartizarea drepturilor bănești, cu obligația corelativă de calculare și reținere a impozitului.

În concluzie, contestatara consideră că organele de inspecție fiscală eronat au constatat că societatea avea obligația de a calcula, reține și vira impozit prin reținere la sursă asupra plăților anticipate din venituri din drepturi intelectuale, conform prevederilor art.52 alin.1 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care solicită admiterea contestației formulate împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X. / 2012.

**II. Urmare inspecției fiscale generale efectuate la S.C. .X. S.A. pentru perioada 01.07.2007 - 31.12.2011 organele de inspecție fiscală au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr..X./ 2012 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X. / 2012, contestată, fiind stabilite obligații fiscale de natura impozit pe veniturile persoanelor fizice nerezidente, impozit pe veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, TVA, precum și accesoriile aferente.**

Societatea contestă numai suma de .X. lei, reprezentând :  
.X. lei - impozit pe veniturile din drepturi de proprietate intelectuală,

.X. lei - majorări/dobânzi aferente impozitului pe venit,

.X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Organele de inspecție fiscală au constatat că prin Decizia civilă nr. .X./2006 a Curții de Apel .X., debitoarea S.C. .X. S.A. a fost obligată să plătească unui grup de șapte inventatori, persoane fizice : .X. XXX, suma de .X. lei.

Prin Sentința civilă nr. .X./X./ 2008 pronunțată de Tribunalul .X. - Secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. .X./ .X./2008 au fost admise contestațiile la tabelul preliminar al creanțelor debitoarei S.C. .X. S.A. formulate de creditorii persoane fizice mai sus enumerați, toți cu domiciliul ales la Societatea civilă profesională de avocați CA „.X.” și a fost dispusă înscrierea în tabelul definitiv al creditorilor a sumei de .X. lei stabilită prin Decizia civilă nr. .X./ 2006, la categoria „*creanțe salariale*”.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în luna mai 2009 plata sumei de .X. lei reprezentând drepturi bănești convenite grupului de inventatori, în baza Sentinței civile nr. .X./ 2008 potrivit Planului de reorganizare potrivit căruia pentru creditorii cu creanțe defavorizate - în cazul grupului .X. 10 % din creanță.

Organele de inspecție fiscală, în baza prevederilor art.94 alin.3 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare au solicitat societății verificate să justifice dacă a aplicat prevederile art.52 alin.1 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv dacă au calculat, reținut și virat impozit pe venit prin reținere la sursă și dacă a declarat la organul fiscal competent veniturile plătite de societate și reținerea impozitului, conform prevederilor art.93 alin.3 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin adresa nr. .X. / 2012, societatea a comunicat că a procedat conform prevederilor art.52 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct.62 alin.2 și pct.63 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal și deoarece nu a exploatat drepturile respective a considerat că nu avea obligația reținerii impozitului anticipat (pct.61), încadrându-se la prevederile pct.62 alin.2 din H.G. nr.44/2004.

Totodată, societatea a comunicat că în aceeași situație se află și agenții mandatați de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează și se repartizează drepturile respective, astfel încât suma de .X. lei stabilită în baza Sentinței civile nr. .X./x./ 2008 este suma netă care trebuia achitată celor șapte persoane.

În acest sens este și adresa nr. .X./29.01.2009 transmisă de .X. Ion prin Societatea civilă profesională de avocați CA „.X.” către administratorul judiciar al contestatarei.

Deoarece prin Sentința civilă nu sunt nominalizate sumele pe fiecare titular de drepturi, societatea a considerat că nu a putut completa Declarația informativă 205 privind impozitul reținut la sursă pentru veniturile realizate de beneficiarii de venit.

Organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. .X. S.A. avea obligația plății sumei nete de .X. lei, obligație care rezultă fără echivoc din prevederile Planului de reorganizare privind măsurile de stingere a pasivului societății, pentru creditorii de creanțe defavorizate fiind plătit un procent de 10 % din creanță.

S.C. .X. S.A. nu a făcut dovada cu documente a mandatării d-lui .X. Ion sau a Societății civile profesionale de avocați „.X.” de către ceilalți beneficiari ai drepturilor de proprietate intelectuală, respectiv mandatarea cu atribuții de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, ci numai cu punerea în executare a Sentinței civile nr. .X./X./ 2008 respectiv cu încasarea sumei, fără a se face dovada plății impozitului aferent.

Organele de inspecție fiscală au concluzionat că obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile din drepturi de proprietate intelectuală încasate în baza Sentinței civile nr. .X./X./ 2008 revine S.C. .X. S.A. în calitate de plătitor de venituri, conform prevederilor art.52 alin.1 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, organele de inspecție fiscală au calculat în sarcina societății, impozit pe veniturile din drepturi de proprietate intelectuală în sumă de .X. lei, în baza prevederilor art.52 alin.1, art.93 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale pct.61 și pct.62 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal prin aplicarea cotei de 16 % la suma de .X. lei achitată de societate.

Pentru impozitul pe veniturile din valorificarea drepturilor de proprietate intelectuală stabilit suplimentar, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei pentru perioada 22.06.2012 - 28.09.2012, în baza prevederilor art.119 alin.1, art.120 alin.1 și alin.7, art.122<sup>1</sup> din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea au fost calculate penalități de întârziere în sumă de .X. lei, pentru perioada 22.06.2012 - 28.09.2012, în baza prevederilor art.120<sup>1</sup> alin.1 și alin.2 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

**III.** Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei,

precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de societate și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele :

**Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investita sa se pronunte dacă S.C. .X. S.A., în calitate de plătitor de venituri avea obligația de a calcula, reține, vira și declara la organele fiscale competente, impozitul pe veniturile din drepturi de proprietate intelectuală plătite în baza Sentinței civile nr. .X./x./ 2008 pronunțată de Tribunalul .X. - Secția comercială și de contencios administrativ.**

**În fapt**, Prin Decizia civilă nr. .X./ 2006 a Curții de Apel .X., debitoarea S.C. .X. S.A. a fost obligată să plătească unui grup de șapte inventatori, persoane fizice : .X. XXXX, suma de .X. lei.

Prin Sentința civilă nr. .X./x./ 2008 pronunțată de Tribunalul .X. - Secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. .X./ .X./2008 au fost admise contestațiile la tabelul preliminar al creanțelor debitoarei S.C. .X. S.A. formulate de creditorii persoane fizice maisus enumerați, toți cu domiciliul ales la Societatea civilă profesională de avocați CA „.X.” și a fost dispusă înscrierea în tabelul definitiv al creditorilor a sumei de .X. lei stabilită prin Decizia civilă nr. .X./ 2006, la categoria „*creanțe salariale*”.

Societatea a înregistrat în luna mai 2009 plata sumei de .X. lei reprezentând 10 % din creanță conform Planului de reorganizare reprezentând drepturi bănești convenite grupului de șapte inventatori, în baza Sentinței civile nr. .X./ 2008.

Organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. .X. S.A. nu a făcut dovada cu documente a mandatării d-lui .X. și a Societății civile profesionale de avocați „.X.” de către ceilalți beneficiari ai drepturilor de proprietate intelectuală, respectiv mandatarea cu atribuții de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, ci numai cu punerea în executare a Sentinței civile nr. .X./x./ 2008 respectiv cu încasarea sumei, fără a se face dovada plății impozitului pe venit aferent.

Organele de inspecție fiscală au concluzionat că obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile din drepturi de proprietate intelectuală încasate în baza Sentinței civile nr. .X./x./ 2008 revine S.C. .X. S.A. în calitate de plătitor de venituri, conform prevederilor art.43, art.52 alin.1 lit.a) și art.93 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatară apreciază că este în situația unei mandatări, în sensul conferit de prevederile pct.62 alin.2 din Normele metodologice de aplicare a

Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, oferite de către grupul de inventatori persoane fizice, Societății civile profesionale de avocați „X.” pentru colectarea și repartizarea drepturilor bănești, cu obligația corelativă de calculare și reținere a impozitului pe venit.

Societatea susține că nenominalizarea prin sentință a sumelor cuvenite fiecărui titular de drepturi, justifică imposibilitatea societății de a depune declarația informativă 205 privind impozitul reținut la sursă. Totodată, fiecare dintre aparținătorii grupului .X. individual, sau prin societatea de avocați mandatată de aceștia avea obligația declarării și virării impozitului, în funcție de veniturile cuvenite și repartizate fiecăruia dintre ei, conform înțelegerilor dintre aceștia.

**În drept**, art.43 și art.52 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prevăd :

„ **Art.43 (1) Cota de impozit pentru determinarea impozitului pe veniturile din :**

- a) **activități independente;**
- b) **salarii;**
- c) **cedarea folosinței bunurilor;**
- d) **pensii;**
- e) **activități agricole;**
- f) **premii;**
- g) **alte surse**

**este de 16% aplicată asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din categoria respectivă.**

**Art.52 (1) Plătitorii următoarelor venituri au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite :**

**a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală”,**

coroborate cu cele ale pct.62 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal potrivit cărora :

„**Pct.62. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligația calculării și reținerii impozitului anticipat, sunt, după caz :**

**- utilizatorii de opere, invenții, know-how și altele asemenea, în situația în care titularii de drepturi își exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relația contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală și utilizatorul respectiv este directă;**

**- organismele de gestiune colectivă sau alte entități, care, conform dispozițiilor legale, au atribuții de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredințată de către titulari. În această**

*situație se încadrează și producătorii și agenții mandatați de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează și se repartizează drepturile respective.”*

Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenție, desene și modele, mostre, mărci de fabrică și de comerț, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor și drepturi conexe dreptului de autor și altele asemenea.

Baza de calcul a impozitului și impozitul pe venit se calculează de plătitorul de venit, corespunzător regulilor prevăzute pentru fiecare tip de venit și se reține înaintea momentului plății venitului prin aplicarea cotei de 16 % asupra venitului brut (stopaj la sursă).

Se reține din constatările organelor de inspecție fiscală că S.C..X. S.A a achitat suma de .X. lei cu OP nr. .X./05.05.2009 către Societatea civilă profesională de avocați „.X.”.

Din analiza adresei nr. .X./29.01.2009 transmisă de .X. Ion prin Societatea civilă profesională de avocați „.X.” către .X.- administrator judiciar al S.C. .X. S.A. reiese că cei șapte inventatori persoane fizice : .XXXXX au împuternicit pe .X. Ion să încaseze în numele lor suma de .X. lei reprezentând venituri din drepturi de proprietate intelectuală.

Totodată s-a solicitat .X. .- administrator judiciar al contestatarii „să dispună efectuarea plății tuturor sumelor datorate de S.C. .X. S.A. către subsemnații în contul... deschis la banca..., titular fiind SCPA „.X.”, aspect care reiese și din punctul de vedere nr. .X./17.10.2012 dat de conducerea societății în timpul inspecției fiscale.

Rezultă că, nici prin Sentința civilă nr. .X./x./ 2008 și nici prin adresele mai susexplicate nu există vreo precizare expresă referitoare la obligația corelativă a Societății civile profesională de avocați „.X.” de a gestiona respectivele drepturi, în sensul de a calcula, reține sau vira impozitul pe veniturile în sumă de .X. lei și nici obligația declarării.

Din analiza actelor existente la dosarul cauzei reiese că mandatul Societății civile profesională de avocați „.X.” a constat doar în încasarea drepturilor bănești convenite celor șapte inventatori de la contestatară, deci punerea în executare a Sentinței civile nr. .X./x./ 2008 emisă de Tribunalul .X., urmând ca suma să fie repartizată fiecărui titular în parte, în funcție de înțelegerile dintre părți.

La art.65 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se specifică : *“Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.*

Se reține că deși organele de inspecție fiscală au solicitat contestatarii prin adresele nr. .X./ 2012 și nr. .X./ 2012 să probeze cu documente



încredințarea mandatării cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuală și dacă a fost calculat, reținut, virat și declarat impozitul pe venituri din drepturi de proprietate intelectuală, totuși societatea contestată nu a depus la dosarul cauzei, contractul de cercetare încheiat cu grupul de inventatori și nici contractul de mandat încheiat cu societatea de avocați, documente necesare în stabilirea întinderii mandatului.

Documentul extras din Planul de reorganizare întocmit în septembrie 2004, aflat în copie la fila 30 din dosarul cauzei prevede plata către creditorii de creanțe defavorizate a unui procent de 10 % din creanță, dar acest aspect nu are relevanță în stabilirea obligației contestatarii de a calcula, reține, vira și declara impozitul pe venituri din drepturi de proprietate intelectuală.

În concluzie, S.C. .X. S.A. nu a făcut dovada întinderii mandatării d-lui .X. Ion sau a Societății civile profesională de avocați „.X.” de către cei șapte inventatori, respectiv mandatarea cu gestiunea veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală, ci numai cu punerea în executare a Sentinței civile nr. .X./x./ 2008 emisă de Tribunalul .X., în sensul încasării sumei și repartizării fiecărui titular în parte, în funcție de înțelegerile dintre părți.

Susținerea contestatarii potrivit căreia se află în situația unei mandatării, în sensul conferit de prevederile pct.62 alin.2 linia 2 și art.63 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, unde se specifică :

*„Pct.63. În situația în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entități asemănătoare, obligația calculării și reținerii impozitului anticipat revine organismului sau entității care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală”,*

nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece contestatara nu a făcut dovada mandatării cu gestiunea veniturilor din drepturi de proprietate intelectuale, nici în timpul inspecției fiscale și nici pe parcursul căii administrative de atac.

Obligațiile declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă sunt expres reglementate de art.93 alin.1 și alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare potrivit cărora :

*„ Art.93 Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă*

*(1) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, sunt obligați să calculeze, să rețină, să vireze și să declare impozitul reținut la sursă, până la termenul de virare a acestuia inclusiv, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.*

*(2) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru*

fiecare beneficiar de venit, la organul fiscal competent, până la data de 30 iunie a anului fiscal curent pentru anul expirat.

(3) **Fac excepție de la termenul prevăzut la alin. (2) și au obligația depunerii declarației, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent, pentru anul expirat, următorii:**

**a) plătitorii de venituri din activitățile independente prevăzute la art.52.”.**

Potrivit acestor dispoziții legale, plătitorul de venituri din activitățile prevăzute la art.52 din Codul fiscal, mai suscitată are obligația de a întocmi declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit și a o depune la organul fiscal competent la care este înregistrat în evidența fiscală, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent, pentru anul expirat.

Potrivit Instrucțiunilor privind completarea și depunerea Declarației 205 "Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă și câștigurile/pierderile realizate, pe beneficiari de venit" cod 14.13.01.13/l, prevăzute de O.P.A.N.A.F nr.52/2012 :

**„1. Declarația se completează și se depune de către plătitorii de venituri care au obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe veniturile cu regim de reținere la sursă, conform titlului III din Codul fiscal”.**

Față de aceste prevederi legale, susținerea contestatarii potrivit căreia „*nenominalizarea prin sentință a sumelor cuvenite fiecărui titular de drepturi, justifică imposibilitatea societății de a depune declarația informativă 205 privind impozitul reținut la sursă*” nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece obligația declarării revine plătitorului de venituri cu reținere la sursă, iar societatea avea cunoștință despre cota legală aplicabilă veniturilor, care au fost înscrise la categoria „*creanțe salariale*”, întrucât avea la dispoziție datele prevăzute prin contractul de cercetare încheiat cu inventatorii, existând și posibilitatea recuperării impozitului de la beneficiarii veniturilor.

În concluzie, organele de inspecție fiscală în mod legal au procedat la calculul impozitului pe veniturile din drepturi de proprietate intelectuală în sumă de .X. lei, în baza prevederilor art.52 alin.1, art.93 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale pct.61 și pct.62 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal prin aplicarea cotei de 16 % la suma de .X. lei achitată de societate.

Având în vedere cele reținute, urmează ca în temeiul prevederilor art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor

pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră: *“contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”* să se respingă ca neîntemeiată contestația pentru sumă de **.X. lei** reprezentând impozit pe veniturile din drepturile de proprietate intelectuală.

Deoarece prin prezenta decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de **.X. lei** reprezentând impozit pe veniturile din drepturile de proprietate intelectuală, în baza principiului de drept conform căruia *“accesoriul urmează principalul”*, contestația se va respinge ca neîntemeiată și pentru suma de **.X. lei** reprezentând accesorii aferente, stabilite în mod legal în baza prevederilor art.119 alin.1, art.120 alin.1 și alin.7, art.120<sup>1</sup> și alin.2 lit.c), art.122<sup>1</sup> din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se :

## **DECIDE**

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. **.X. S.A.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. **.X. / 2012** emisă de Direcția Generală **.X.** pentru suma de **.X. lei**, reprezentând :

- **.X. lei** - impozit pe veniturile din drepturi de proprietate intelectuală,
- **.X. lei** - majorări/dobânzi aferente impozitului pe venit,
- **.X. lei** - penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul **.X.** sau Tribunalul **.X.** în termen de 6 luni de la comunicare.

**DIRECTOR GENERAL,**  
**X**